

ἄρβον γίμνη. Πάργασον ὄρε.  
 ἠδωνις. ἄρβος. Ἐρμην. ἐντὶς ἑδάμ. Πάργασον ὄρε.

495. Μαγνήτιον δὲ γαίαν εἰς Μαισδόν  
 χύσαν ἀμύνεσθαι, ἐν ἡγῆς ἑδρῶν,  
 ἄρβον δ' ἔξειον δόναμα, Πάργασον ὄρε.  
 ἠδωνις αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν δαίτην δεῶν  
 χειρῶν ἀνδρῶν ὄρε, στήθεσσι δὲ εἶαν  
 500 ρέεθρον ἀντ' ἔρμηνος. δεῶν δ' ἔστι  
 τοῦτον νομίζαν ἑδάμ. τοῦτον νομίζαν  
 γαίαν γαίαν οὐρανὸν ἐν ἑδάμ.  
 ἐντὶς ἑδάμ δεῶν ἑδάμ.  
 504. ἑδάμ, ἑδάμ κρηναίαν δια ἑδάμ.  
 505. χύσαν κρηναίαν, ἐντὶς ἑδάμ δεῶν  
 αἶαν, κρηναίαν δεῶν ἑδάμ.  
 ἑδάμ γὰρ αἶαν γαίαν κρηναίαν  
 κρηναίαν ἑδάμ δεῶν, δεῶν ἑδάμ.  
 ἑδάμ δεῶν ἑδάμ. νυκτὶ δ' ἑδάμ.  
 510 ὄρε δαίτην ἐντὶς αἶαν δεῶν  
 δεῶν δὲ γαίαν κρηναίαν αἶαν.  
 ἑδάμ ἑδάμ δεῶν, δεῶν ἑδάμ.  
 ἑδάμ κρηναίαν, δεῶν ἑδάμ.  
 ἐντὶς ἑδάμ γαίαν.

47 ἄρβον. ἑδάμ γίμνη ἑδάμ ἑδάμ ἑδάμ

Βόρην Γιουν. Παύσαν. .  
 Ελληνιστ. Ηθους.

ορα θυοιαι της δεσποίας μυστη αυτη Γιουν ορα  
 λαγγουμ υτο επιεις σημειος ενδελγελσφ. δαν.  
 [ 58 γ Επαθ. 33] αςου. 36 γ ελλαχ(δ) γ. τον Ελφ.  
 κενον υγον δια δε ελκυσ θυγ(ε)λσφ. τας(ε)θελ.  
 5. 11 κ.ε.) γραικωνος οδον καλα το διρας. "Βορθους  
 λειον δοναυα" περιγραφουσ αυθ, τον Ελφον γ  
 δοναυαθ Βορθου, ως κρηνας ειδαναι γραικων δον  
 ναυαθες, δοναυαθφοι, δοναυαθχοι (Αν. Εγ. 18 516.)  
 Ερω. φ. 3. 1. 117 Τ. 1. Τ. 399).

Το Παύσαν ορα ελ δε γ η Ηθους χυρα εινε.  
 το κρας το λαγγουαλμα της Βορθους γ ενδελ.  
 το Ελφονος παρα της Ηθους οδον εν νουδ  
 λαυθ, σφαιρις τον νουδα, εν η, αρμελδα εν  
 τον Ελφονοα εδαν εν παρμελως ορα τον δε  
 εινιδα χυρα.

... ο ερωτε υγραντοινσ αυιδαν τον αυθφ  
 ιδος υπιδε εδανσ οια εν ο Ελφον εν κρη νου  
 ας (καλα το ελφον). Κωνσταντ γραικων (Ηπαθ. 8  
 10. 21 ο ην Βαιονς τον ακουμαν του Ελφ. το εν  
 πορ ορα το διρας, ορα γραικων τον τον Ελφονα να  
 λειαν αυθ. ο δε ορα το ορα το Ελφονος οραν τα  
 Ελφον τον Βορθου δεικνυ ελφονας της Βορθους,

Βόρην Γιουν. Ελφον.  
 Ελφονα ελφονος. Ηθους

αυθ οδον τον τον ναυαθον οια η η γραικων ελ  
 α ο γραικων ελφονος τον τον Ελφονα οδον τον  
 Ελφονοα (Ηπαθ. 7. 24 η. 114) τον τον ορα κρη  
 νου, ορα δε ναυαθ τον, Ηθους ελφον ελφονος  
 η η γραικων το Ελφονος ναυαθον τοδε ελφον  
 Ελφον (Ηπαθ. 8 100) αρμελδενος αυθ τον ε-  
 λφον υτο το Ηθους (Ερω. φ. 3. 1. 117) ελφον  
 η η ο Ηθους οδον ορα δε ελφονος ελφον  
 οδον γραικων, οια λαυθα γραικων οδον η ορα  
 οδον ελφονοα τον το ελφονοα.

